Ο χριστιανικός…Θεός, μερικές ιδιότητές του και η…Κόλαση

Είναι γνωστό στους αναγνώστες αυτών των άρθρων θρησκευτικού περιεχομένου, ότι η χριστιανική διδασκαλία, είναι ένα λογικοφανές κατασκεύασμα, που στην βάση του είναι η πίστη της ορθότητας και θεοπνευστίας της μυθολογίας των βοσκών της ερήμου της Εποχής του Χαλκού, και της μυθολογίας των μεσσιανισμών του 1ου αιώνα, η οποία με το όνομα "Αγία Γραφή", επιβλήθηκε στον τόπο μας φασιστικά με τον υποχρεωτικό νηπιοβαπτισμό από τον Ιουστινιανό. Μάλιστα η ορθότητα αυτή επειδή δεν είναι προφανής, δηλαδή τα κείμενα δεν συμφωνούν μεταξύ τους ή υπάρχουν χιλιάδες αντιφάσεις και λάθη, υπάρχει και μία λογική ερμηνείας των θολών αυτών πηγών, ώστε τα συμπεράσματα να είναι αυτά που κάθε φορά χρειάζονται, μόνο που όσες ερμηνείες χωρούν αυτά τα απίθανα κείμενα και τόσες διαφορετικές εκδοχές και σέχτες δημιουργεί αυτή η απίθανη θρησκεία.

Τους καιρούς που ζούμε η φαντασιακή αυτή θεώρηση που έχει ακόμα πολλούς οπαδούς, τα έχει βρει σκούρα με τις αναιρέσεις των δογμάτων της και των δοξασιών της από την Επιστήμη και την Λογική. Η δυνατότητα που είχε από τον Μεσαίωνα και έως σχεδόν μέχρι πριν λίγες δεκαετίες να απαιτεί από την εξουσία την πάταξη κάθε άλλης άποψης, έχει παρέλθει. Η εμπέδωση των δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η "δημοκρατικοποίηση" κάποιων θεσμών, η ραγδαία ανάπτυξη της επιστήμης, η ευρεία διάδοση του διαδικτύου και η ανταλλαγή απόψεων και ιδεών, δεν μπορεί να καπελωθεί εύκολα όσα χρήματα και να διαθέσει. Τί της έχει μείνει λοιπόν; Μα πολλά χρήματα και δύναμη και πολλοί ακόμα οπαδοί που θα κάνουν τα πάντα, για να πείσουν ότι η φαντασιακή τους θεώρηση δεν επηρεάζεται από την επιστήμη και για να σταματήσουν την διαρροή των προβάτων (τα λένε ευφημιστικά ποίμνιον) προς την Λογική, όσο και ακόμα την επαναφορά σε όσο βαθμό γίνεται, στα μεσαιωνικά βυζαντινά πρότυπα τα οποία προβάλλουν ασταμάτητα και στην οπισθοδρομική, όπως κατάντησαν αυτοί οι ίδιοι χώρα μας, έχουν ακόμα πέραση.

Έχουν λοιπόν σε εφαρμογή ένα σχέδιο προβολής της χριστιανικής πίστης από

σωρεία σελίδων μονών, και νεοαπολογητών, από καλόγερους, παπάδες, θεολόγους, παιδιά ή παρατρεχάμενους γνωστών γιδοβοσκών που στην προσπάθεια να κρύψουν την βρώμικη ηθική της Βίβλου και των δογμάτων τους, πασχίζουν να τα διαστρεβλώσουν, να τα ομορφύνουν, να τα κάνουν πιο εύπεπτα στον σύγχρονο άνθρωπο, που καταπίνει δυσκολότερα το κουτόχορτο από τον μεσαιωνικό Ρωμιό. Ας δούμε μερικά σχετικά παραδείγματα ...

Όταν λέμε "όλα" εννοούμε "όλα", εκτός από το κακό, τον Διάβολο και τον πόνο

Όπως ήδη έχει αναφερθεί στο θέμα του τι είναι θεός για αυτούς, αν και διατείνονται ότι ο θεός είναι άρρητος και ακατανόητος στον άνθρωπο, του έχουν αποδώσει δεκάδες προσδιορισμούς και ιδιότητες, αντιφατικές συνήθως, διαστρεβλώνοντας την λογική των πιστών οι οποίοι θέλουν και προσπαθούν να τείνουν σε κάτι αδιανόητο όσο και παράλογο. Ας δούμε μερικά παραδείγματα:

Στην σελίδα της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος ο κος Σεραφείμ Ρόουζ στο "Η ορθόδοξη διδασκαλία περί των αγγέλων", μας λέει ότι:

> *Ο αββάς Μπερζιέ, εδίδαξε ότι οι άγγελοι οι δαίμονες και οι ψυχές μεταστάντων είναι όντα απολύτως πνευματικά και δεν υπόκεινται στους νόμους του χρόνου και του χώρου, μιλάμε μόνο μεταφορικά για την κίνησί τους και περιβάλλονται από ένα λεπτό σώμα όταν ο Θεός τους επιτρέπει να ενεργούν ως ενσώματοι.*

(Επισκόπου Ιγνατίου Μπριαντσιανίνωφ, Έργα, τόμ. 3, έκδ. Τουζώφ, Αγία Πετρούπολις, 1883, σελ. 195)

Ο ορθόδοξος συναξαριστής σε άρθρο του Αρχιμ. Ι. Καραμούζη, μας λέει επίσης ότι:

> ***Οι άγγελοι δημιουργήθηκαν πριν από τον υλικό κόσμο**, αφού στον "Ιώβ" παρουσιάζεται ο θεός να ομολογεί ότι μόλις δημιούργησε τα άστρα, όλοι οι άγγελοι τον ύμνησαν με δοξολογίες. Ενώ ο Μ. Βασίλειος αναφέρει ότι **πριν τη δημιουργία του υλικού κόσμου υπήρχε υπέρχρονη και περσβύτερη κατάσταση που είναι ο κόσμος των αγγέλων.***
> *[...]*
> *Οι άγγελοι ως προς τη προαίρεση είναι ελεύθεροι και τρεπτοί, έχοντας δυνατότητα να προκόπτουν στο αγαθό, αλλά και να τρέπονται στο κακό.*

[...]
Αποτέλεσμα της ελευθερίας τους είναι και η πτώση του τάγματος του Εωσφόρου. Αυτό το αγγελικό τάγμα δεν αρκέστηκε στη θαυμαστή λαμπρότητά του, αρνήθηκε την ιεραρχημένη πρόοδο της θείας γνώσης και θέλησε τη πλήρη και άμεση εξομοίωσή του με τον Θεό. Γι΄ αυτό τον λόγο ηθελημένα δόθηκε στη κακία, στερήθηκε την αληθινή ζωή, την οποία μόνο του (το τάγμα των δαιμόνων) αρνήθηκε. Κατ΄ αυτό τον τρόπο έγιναν πνεύματα νεκρά αφού απέβαλαν την αληθινή ζωή και δεν αισθάνονται κόρο από την ορμή τους προς τη κακία προσθέτοντας με άθλιο τρόπο διαρκώς κακία επάνω στην ήδη υπάρχουσα.

Εδώ βλέπουμε μερικές ενδιαφέρουσες δηλώσεις. Όσοι έχουν διαβάσει το κείμενο σχετικά με το "Σύμβολο της Πίστεως", θα θυμούνται ίσως ότι μια από τις δοξασίες για τον κακό κόσμο που ζούμε, που λέγεται μεταπτωτικός, είναι η παρακοή του Αδάμ και της Εύας, των πρωτόπλαστων, όπως παρά την ξεκάθαρη μυθοποίηση της δοξασίας αυτής από την Επιστήμη, η Εκκλησία δεν έπαψε και δεν παύει να πιστεύει όπως είδαμε, αλλά και δεν πολυλέγεται από μέρους της φυσικά (αφού επιστημονικά δεν κολλάει σε τίποτα και πουθενά), λόγω της ξεκάθαρης σήμερα παραλογίας του, αναφέρεται όμως αόριστα ως Πτώση ή ως οι αμαρτίες ή η ανυπακοή του πρώτου ανθρώπου κ.λπ. κ.λπ. χωρίς να πολυτονίζεται.

Η παρακοή αυτή σύμφωνα με τον μύθο υποτίθεται κατέστρεψε την φύση, το περιβάλλον και εκεί που όλα ήταν άφθαρτα και τέλεια, ξαφνικά βρεθήκαμε στην φθορά στον πόνο και το κακό. Ο κύριος υπεύθυνος θεωρήθηκε ο Αδάμ. Ο Θεός μπορεί ως "πάνσοφος" να ήξερε τι θα συμβεί, αλλά έπρεπε όπως λένε να αφήσει τον άνθρωπο να αποφασίσει αν θα κλέψει το μήλο της "Γνώσης" που τον οδηγούσε στον θάνατο ή αν θα ήθελε να είναι συνέχεια αποχαυνωμένος στην απόλυτη μαστούρα της ευδαιμονιστικής απραξίας.

Η προφανής επιλογή του που τον έβγαλε από την Νιρβάνα της απραξίας, ήταν και αυτή που έφερε τα πάνω κάτω. Ο Θεός είναι "καλός" όπως λένε και "αγαθός" και δεν είναι αυτός που δημιούργησε το "κακό", διότι το κακό ήταν επιλογή υποτίθεται του ανθρώπου. **Μόνο που εδώ βλέπουμε ότι το κακό προϋπήρχε της κτίσεως.** Είναι προφανές λοιπόν ότι όλες οι μεταπτωτικές καταστροφές που επήλθαν από την απόλυτα λογική πράξη του Αδάμ στον μύθο, είναι παράλογες μπαρούφες που δίνουν ψήγματα δικαιολογίας, γιατί ένα φυσιολογικό μυαλό δεν μπορεί να δεχτεί ότι ο πανάγαθος έδωσε και το κακό ή το αφήνει (ενώ υποτίθεται

δεν το θέλει) να αναπτύσσεται και έτσι αυτό φαίνεται να κυριαρχεί παντού γύρω μας, και οι χριστιανοί αρέσκονται με αυτό τον τρόπο, να δικαιολογούνται για την μη μοχθηρία του θεού τους. Το επίσης παράλογο είναι να άφησε την πλήρη κατάρρευση του τέλειου κοσμικού δημιουργήματος του, σε ένα διαφοροποιημένο μεταπτωτικό περιβάλλον από μια και μόνο "λάθος απόφαση" ενός από τα δημιουργήματά του. Το θέμα του ότι ακόμα και αν δεν έδωσε αυτούσιο το κακό αλλά την προφανή επιλογή μέσα από την **προκλητική και προβοκατόρικη** αναζήτηση της "Γνώσης του καλού και του κακού", δεν την βλέπουν καθόλου αρνητικά οι "φτωχοί τω πνεύματι" νεοαπολογητές.

Φυσικά και αυτό το άχρονο κακό που αναφέρθηκε στο θέμα των εκπεσόντων αγγέλων ήταν και αυτό επιλογή των αγγέλων, όπως μας λένε και όχι του θεού. Τελικά, τόσο στο πνευματικό όσο και στο υλικό τομέα ο θεός των χριστιανών, με βάση την λογική τους, τα έκανε μαντάρα. Αφού ήξερε ότι πριν γίνει η κτίση η ελεύθερη επιλογή ήταν 50-50 όπως και στους αγγέλους, επέμενε να κάνει το πείραμα μετά από τους αγγέλους και στους ταλαίπωρους ανθρώπους, αφού τους δελέασε με τον πακτωλό των "επιδοτήσεων" του παράδεισου τους έδωσε και το κερασάκι της "Γνώσης" και μετά τους χρεοκόπησε από δική τους φυσικά ευθύνη. (Να γιατί ο Αδάμ ήταν…Έλληνας). Είναι προφανές λοιπόν ότι τα παραμύθια αυτά, είναι χειρίστης ποιότητας ακόμα και σε σχέση με την Κοκκινοσκουφίτσα.

Αυτό τελικά που είναι σίγουρο στο μυαλό των χριστιανών, αλλά μόνο σε αυτό το παράδειγμα, οι μόνοι που έχουν επιλογές είναι οι άλλοι όχι ο Θεός. Τις επιλογές του φυσικά τις οποίες βλέπουμε με δικές του ξεκάθαρες οδηγίες για γενοκτονίες, σφαγές κλοπές κλπ στην Βίβλο, αναφέρονται όχι σαν κάτι λάθος, αλλά ως "άγνωσται αι βουλαί του Κυρίου", ή σαν το "θεϊκό σχέδιο" που πάντα είναι "καλό" άσχετα αν εμείς δεν καταλαβαίνουμε γιατί, ή μπορούμε με σοφιστείες ή με δήθεν συμβολισμούς να προσεγγίσουμε όπως και το συνηθίζουν. Στο άρθρο και στα σχόλια στο «Περί της μπαρούφας "ο φοιτητής Αινστάιν κατατροπώνει τον άθεο καθηγητή του"», το θέμα αυτό αναλύθηκε αρκετά. Οι χριστιανοί παίζουν με τις λέξεις, με ψευδοεπιστημονικές και ψευδοφιλοσοφικές εκφράσεις, για να πείσουν ότι αν και λένε ότι ο Θεός τους **έκανε τα πάντα**, εννοούν ότι **έκανε τα πάντα εκτός από το κακό**. Η αφοπλιστική λογική τους είναι ότι δεν υπάρχει "κακό" αλλά "απουσία καλού"! Ο Θεός λένε είναι μόνο καλός και όταν βλέπει ότι δεν τον παίρνει η κατάσταση απλά "υποστέλλει την χάρη του"! Με κάτι τέτοιες λογικουρίες ξεχνούν την καθημερινή τους γλώσσα και πρακτική περί κακού, Διαβόλου κ.λπ. και ξάφνου όλα γίνονται αγάπη, μόνο και μόνο και για όσο χρόνο

χρειάζεται αυτό σαν επιχείρημα.

Φυσικά αν δεχτεί κάποιος ότι ο Ιεχωβάς τους είναι δημιουργός των πάντων, ορατών τε και αοράτων όπως λένε, δηλαδή όχι μόνο της ύλης αλλά και των ενεργειών ή των καταστάσεων είτε σαν κακό είτε σαν έλλειψη καλού, η ανθρώπινη αντίληψη "καλό – κακό" δεν παύει να είναι αποτέλεσμα της κατανόησης δικών του έργων και ενεργειών κατά τους χριστιανούς, ότι σχετικές χαζομάρες και να λένε για να το αναιρέσουν.

"Ελεύθερη Βούληση"

Κάτι επίσης ενδιαφέρον είναι η δυνατότητα ελεύθερης προαίρεσης στους αγγέλους (πώς αλλιώς θα δικαιολογηθεί η ύπαρξη του Διαβόλου;) που ως γνωστόν υποτίθεται ότι έχει και ο άνθρωπος, που λέγεται και "ελεύθερη βούληση". Το ότι δεν πιστεύουν μέσα τους (ότι και να λένε έξω τους) η ελεύθερη βούληση για τους χριστιανούς, έχει επανειλημμένα τονιστεί στις σελίδες αυτές, όπως φαίνεται από τον υποχρεωτικό ντετερμινισμό που συνεπάγεται αν υπάρχει έστω και ένας παντογνώστης (που ξέρει δηλαδή ανά πάσα στιγμή την πορεία, εξέλιξη και τέλος των πραγμάτων), όπως και από τις συνεχείς επεμβάσεις του Ιεχωβά στην Αγία Γραφή που προφανώς καταργούσαν τις αντίστοιχες ανθρώπινες βουλήσεις.

Άλλωστε για τους χριστιανούς είναι σε εξέλιξη ένα θεϊκό σχέδιο που έχει συγκεκριμένα στάδια, αρχή μέση και τέλος, δηλαδή πάλι ντετερμινισμός και επιβουλή βούλησης για την οποία υπάρχουν καταγραφές στην Βίβλο, για να πετύχει το σχέδιο. Οι προσευχές τους είναι οι ίδιες βολές στην ελεύθερη βούληση, η δε προσπάθεια τους στην ταύτιση, στην μία θέληση και βούληση του Θεού δηλαδή πάλι κατάργηση της ελεύθερης βούλησης και επικράτηση της μιας συγκεκριμένης βούλησης-ταύτισης που όλοι φασιστικά πρέπει να έχουν, δείχνει το ίδιο. Ο συνεχής λόγος τους ότι ο Θεός, έστειλε την χάρη του, για να βοηθήσει τους "καλούς", η γνωστή ρήση ότι όλα τα κάνει ο Θεός και ο άνθρωπος μόνο με την βοήθεια του Θεού καταφέρνει ότι κάνει κ.λπ., είναι επίσης βολές στην ελεύθερη βούληση, ή στην ελεύθερη προαίρεση όμως λέγεται κατά κόρον για να τονίζεται στους αφελείς πιστούς ότι το κακό είναι ελεύθερη επιλογή του ανθρώπου και που φυσικά αντιφάσκει με ότι υπόλοιπο λένε, κάνουν και προσεύχονται.

Στις συζητήσεις μαζί τους για τον προφανή επηρεασμό του ανθρώπου από βιολογικούς παράγοντες που πλέον είναι γνωστοί από την επιστήμη, που σημαίνει ότι ο άνθρωπος όταν γεννιέται δεν έχει απόλυτα ελεύθερη βούληση, αλλά

επηρεασμένη δομικά μέσα του από το DNA του, οι απολογητές κάνουν επί της ουσίας την πάπια. Φυσικά έχουν κάτι χαζό να πουν όπως πάντα, ότι και αυτή η διαφοροποίηση έχει έρθει εκ Θεού και έχει υπολογιστεί, χωρίς να μας δηλώσουν πρώτον σε ποιο απίθανο θεολογικό δόγμα στηρίζεται αυτή η διαφοροποίηση πέρα από την φαντασία τους (μην ξεχνάτε ότι και στην γέννηση ο άνθρωπος θεωρείται αναμάρτητος εκτός από το προπατορικό αλλά και στο βάπτισμα θεωρούν την πλήρη καθαρότητα από τις αμαρτίες ακόμα και του προπατορικού) και πως η "ελεύθερη βούληση" τελικά κάτω από αυτό το πρίσμα είναι πραγματικά **ελεύθερη**, αφού μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο σε φοβερές εξαρτήσεις ή ηθικές παρεκτροπές. Δίνοντας ξεκάθαρα να καταλάβουμε ότι χρησιμοποιούν απόλυτες λέξεις "κλειδιά" για να επηρεάσουν τα πρόβατα που στην πραγματικότητα και οι ίδιοι στο τέλος παραδέχονται ότι έχουν μέσα τους πολύ νερό και πολλές ερμηνείες.

Άχρονο, ομοούσιο και "πανταχού παρών"
Στη γνωστή ιστοσελίδα της ΟΟΔΕ, αγωνίζονται με επιχειρήματα να πείσουν άθεους, ιεχωβάδες, προτεστάντες και δωδεκαθεϊστές για το πόσο απλός και ξεκάθαρος είναι αυτός ο Θεός τους, ο Ιεχωβάς ή ο μεταγενέστερος διαφοροποιημένος τρικέφαλος θεός, και πόσο καλύτερος από των άλλων χρεοκοπημένων θρησκευτικών ιδεοληψιών.

Στο άρθρο "Η διάκριση κτιστού και άκτιστου", μας λένε ότι τα πάντα εκτός από τον Θεό είναι κτίσματα, και "ψέγει" τους αρχαίους φιλοσόφους που δεν κατάλαβαν τις διανοητικές αρλούμπες τους:

> ***Οτιδήποτε είναι άχρονο και αχώρετο, είναι αναλλοίωτο, και συνεπώς ούτε αρχή έχει, ούτε περιορίζεται στο χώρο, αλλά διαχέεται ως «πανταχού παρόν». Είναι δηλαδή ΟΜΟΟΥΣΙΟ με τον Θεό ως συνάναρχο.*** *Κάτι όμως που βρίσκεται μέσα στον χώρο και τον χρόνο περιοριζόμενο από αυτά, είναι ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗΣ ΟΥΣΙΑΣ από τον άναρχο Θεό, συνεπώς είναι κτίσμα που έχει την αρχή του στο χρόνο. Αυτή είναι μια βασική διάκριση, που δυστυχώς διέφυγε από πολλούς αρχαίους φιλοσόφους.*

Μόνο που αυτή η "ορθόδοξη¨ δήλωση, είναι σε αντίθεση με τις προηγούμενες επίσης "ορθόδοξες" δηλώσεις, αφού οι επίσης άχρονοι άγγελοι (δημιουργήθηκαν πριν την κτίση και την αρχή του χρόνου και τόπου), έχουν αρχή αφού δημιουργήθηκαν από τον Θεό, όπως λένε, δεν είναι πανταχού παρόντες, αλλά

κινούνται γρήγορα, ούτε ομοούσιοι όπως μας λένε οι ίδιοι, δημιουργώντας γλωσσικές αμπελοφιλοσοφικές μπαρούφες.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και το άρθρο "Κτιστό – Άκτιστο", λέγοντάς μας για τις χωροχρονικές τους ανησυχίες:

> *Επειδή θεωρούν τον Θεό να έχει σώμα και να ζει στο χρόνο, δεν κατανοούν, ότι* ***τρία άχρονα πρόσωπα****, όπως ο Πατέρας ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα,* ***υπάρχοντας εκτός χωροχρόνου, και χωρίς τους περιορισμούς χώρου και χρόνου, είναι πανταχού και πάντα παρόντα****. Και τρία πρόσωπα που είναι παντού και πάντα και τα τρία, φυσικά ταυτίζονται κατά την ουσία τους, που δεν την ξεχωρίζει ο χώρος και ο χρόνος και δεν είναι τρεις ουσίες, αλλά μία.* ***Σε αντίθεση με όλα τα κτίσματα, τα οποία ο χωροχρόνος τα διαχωρίζει, και δεν αφήνει τις ουσίες τους να ταυτίζονται όπως η ουσία των Θείων Προσώπων****.*

Τονίζοντάς μας την δοξασία, ότι όσοι είναι εκτός χωροχρόνου, δηλαδή ο τρικέφαλος θεός όπως ισχυρίζονται, είναι πανταχού παρόντες, πάλι σε αντίθεση με τα της δοξασίας περί αγγέλων, που επίσης δημιουργήθηκαν πριν την κτίση και τον χωρόχρονο.

Σε άλλο άρθρο με τίτλο "Η πανταχού παρουσία του Θεού", ακυρώνει την αρχή αιτίου αιτιατού ως προς το τρικέφαλο αυτό ον που θέλουν σαν θεό, ως εξής:

> *Ίσως κάποιος εδώ να ρωτήσει: Μα αν ο χρόνος είχε κάποτε μία αρχή, τι υπήρχε πριν από το χρόνο; Η ερώτηση αυτή όμως, δεν έχει κανένα νόημα. ΠΡΙΝ από τον χρόνο, δεν υπήρχε "πριν". Αυτή η ερώτηση, μοιάζει με το ερώτημα πολλών αθεϊστών, που ρωτούν: "Αν ο Θεός έφτιαξε τα πάντα, το Θεό ποιος τον έφτιαξε;".*

Ξέρουμε πλέον ότι η Μεγάλη Έκρηξη, αν έγινε, δεν έχει πλέον την ανάγκη κανενός εξωτερικού αιτίου. Αυτό μάλλον δεν απασχολεί τους απολογητές αν και θα δούμε ότι έχουν και για αυτά..."θεολογική" εξήγηση! Άλλωστε εδώ τους είναι δύσκολο να κατανοήσουν έστω ότι το "μη νόημα" για το πριν την Έκρηξη, ισχύει ακόμα και για το θεωρούμενο από αυτούς άχρονο Θεό. Βέβαια παρόλα αυτά πάλι αντιφάσκει με τα προηγούμενα επίσης ορθόδοξα στα οποία ακούσαμε ξεκάθαρα, πριν την κτίση υπήρχαν οι άγγελοι εκτός από τον Θεό όπως λέει η καλπάζουσα και

συντονισμένη με αρχαία παραμύθια φαντασία τους. Και μπορούμε να φανταστούμε ότι υπήρχε και ένας ολόκληρος πνευματικός ή όπως θέλουν να τον φαντάζονται κόσμο (δεν θα τους το χαλάσουμε, το όνειρο και η φαντασία είναι ενίοτε χρήσιμα).

Ο τρικέφαλος θεός και ο κβαντικός αιθήρ!

Μόνο που οι οοδίτες έχουν και κβαντικές επιστημονικές ανησυχίες, στο άρθρο "Αρχή της Κτίσης και Κβαντική φυσική", θέλουν να πιάσουν όλες τις περιπτώσεις. Ο Ιεχωβάς, πατέρας του Χριστού και εταίρος του Πνεύματός του, εκτός από αγαπημένο λαό, ηθικές προτιμήσεις, προτροπές και γενοκτονίες που έκανε και που η Βίβλος είναι γεμάτη από τα έργα του, έχει και άλλες ιδιότητες:

> *Και ποια είναι η αιτία του Big Bang; Ο Θεός. Και ποια είναι η αιτία του Θεού; Ο Θεός δεν έχει αιτία. Μα κάθε αποτέλεσμα έχει μια αιτία.* ***Ο Θεός αποτελεί την εξαίρεση****. Άρα, η θεωρία αιτίου – αιτιατού έχει μια τουλάχιστον εξαίρεση. Και γιατί η εξαίρεση αυτή θα πρέπει να είναι ο Θεός; Γιατί να μην είναι το ίδιο το Big Bang η εξαίρεση, ή γιατί να μην υπάρχει κάτι άλλο πριν από τον Θεό, το οποίο να είναι αυτό η εξαίρεση; Ή γιατί να μη δεχθούμε μια πιο πρώτη αιτία από τον ίδιο τον Θεό;*
>
> ***1.*** *Επειδή οδηγεί σε απειρισμό αιτιών, και απλώς μεταθέτει το πρόβλημα χωρίς ποτέ να το λύνει.*
> *Και:*
> ***2.*** *Επειδή αφού ο Θεός είναι άκτιστος, δηλαδή εκτός χρόνου, δεν τίθεται θέμα προηγούμενης αιτίας, γιατί έξω από τον Χωροχρόνο δεν υπάρχει η έννοια του «πριν».*
>
> *Εδώ όμως πρέπει κατ' ανάγκην να σταθούμε σε μία εσφαλμένη τοποθέτηση ορισμένων συζητητών του θέματος αυτού. Αυτοί λένε: «Η κβαντική φυσική, μας δίνει τη δυνατότητα να δεχθούμε ένα σύμπαν χωρίς πρώτη αιτία, καθώς μπορεί να έχει προκύψει από μια τυχαία κβαντική διακύμανση του κενού».*
> *Ξεκάθαρα πράγματα. Και* ***κάθε νόμος, έχει και νομοθέτη****.*
>
> ***1.*** *Είναι σφάλμα να θεωρήσουμε μαζί χωροχρονικά και μη χωροχρονικά όντα με*

όρους χωροχρόνου (ως αιτίες), γιατί έχουν διαφορετικές ιδιότητες, και
2. *Τα κβαντικά σωματίδια τού κενού, δεν εμφανίζονται αυθαίρετα, αλλά η εμφάνισή τους διέπεται από νόμους, που είναι σε τελευταία ανάλυση οι ακόμα πιο βασικές αιτίες ύπαρξης της κτίσης.*

Αυτά τα δύο σημεία, απαντούν σε όλες τις θεωρήσεις που λένε ότι δεν χρειάζεται η πρώτη αιτία για τον κβαντικό αιθέρα και για τη δημιουργία τού σύμπαντος.
Είπαμε στα προηγούμενα, ότι ένα ον αχωροχρονικό, το οποίο κατά φιλοσοφική ανάγκη πρέπει να είναι νοήμον, δεν μπορεί να περιορίζεται ως αιτία ούτε στο χώρο, ούτε στο χρόνο, αλλά να τα διαποτίζει πλήρως. Και ένας τέτοιος Δημιουργός, δεν είναι μόνο «υποκινητής» τής μεγάλης έκρηξης, αλλά και συντηρητής τού σύμπαντος. Ότι ορίζει κάθε σωματίδιο στο σύμπαν.

Προσέξτε λοιπόν την εξής εκπληκτική επιβεβαίωση! παντού, σε όλο το Σύμπαν, ο χωροχρόνος λαμβάνει υπόσταση από τον «αυτόματα» εμφανιζόμενο, (αλλά υποκείμενο στους νόμους των πιθανοτήτων) κβαντικό αιθέρα (!!!) (τα θαυμαστικά δικά τους).

Η κατάσταση τους είναι εξαιρετικά αστεία. Αφού μας τά ‘πρηξαν τόσους αιώνες με τον ανθρωπομορφισμό του θεού τους (*“και καθεζόμενος εκ δεξιών του πατρός...και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης, της βασιλείας του ουκ έστι τέλος, καθ εικόναν και ομοίωσιν κ.λπ. κ.λπ.”*), τώρα σε οποιαδήποτε θεωρία της φυσικής θα την αντιγράφουν και θα κολλάνε δίπλα και τον Ιεχωβά τους. Η λογική είναι απλή: Αφού είναι “πανταχού παρών”, αν και “πρόσωπο” ή μάλλον τρία “πρόσωπα”, κολλάνε παντού. Ο Ιεχωβάς λοιπόν και ως “κβαντικός αιθέρας” διαποτίζει τα πάντα και τα συντηρεί, άρα αυτός συντηρούσε και τον Χίτλερ όταν αποφάσιζε τις γενοκτονίες. Άντε τώρα να δείξεις ότι δεν έχει καμία σχέση με το “κακό”.

Αλλά και η ανθρωπομορφική θέση “ο κάθε νόμος έχει τον νομοθέτη του”, εμπεριέχει πολύ άγνοια και θράσος αφού το αναφέρουν στον “άχρονο” και “διάχυτο” παντού Ιεχωβά τους. Διότι οι “νόμοι” της φυσικής ή κάθε επιστήμης είναι συνήθως διαπιστώσεις εμπλοκής αριθμητικών σταθερών τιμών σε ένα καθεστώς ισορροπίας, ή συγκεκριμένων σχέσεων και όχι νόμοι για τους οποίους

πρέπει κάποιος να νομοθετήσει. Οι σταθερές αυτές θα μπορούσαν να είναι απλά διαφορετικές άρα και το καθεστώς ισορροπίας επίσης διαφορετικό και το Σύμπαν με άλλα χαρακτηριστικά και ένας πιθανός "θεός" με "θεϊκές"ή "υπερφυσικές" δυνατότητες (όπως μας τον παρουσιάζουν) δεν θα έπρεπε να είχε κανένα πρόβλημα για να "δημιουργήσει" σε αυτό αν ήθελε κάτι.

Η καλοσύνη του Θεού και η Κόλαση

Ξέρουμε ότι για να δουλέψει ο προσηλυτισμός και η υπακοή των προβάτων, χρειάζεται το καρότο και το μαστίγιο. Το καρότο είναι αυτό που θα κερδίσει ο καλός χριστιανός, αν δεχτεί το "αλάθητο" του παπά ή της Εκκλησίας και υποταχθεί στις εξόφθαλμες θεωρήσεις τους. Βέβαια στην Ανατολή δεν το λένε με την απόλυτη έννοια "αλάθητο", αλλά ευφυώς το ονομάζουν "θεία χάρη" που σηκώνει και λίγο ή αρκετό νερό όποτε χρειαστεί (όποτε δηλαδή οι παπάδες παρεκτρέπονται ως παιδεραστές, ή αργυρώνητοι τότε λένε "ε.. εντάξει δεν παύει να είναι άνθρωπος"). Πρέπει όμως να υπάρχει και μία απειλή για να δουλέψει αυτό, σε ρόλο μαστιγίου και αυτή είναι η κόλαση.

Εδώ έρχεται το αγωνιώδες ερώτημα πως ο "καλός", ο "πανάγαθος" και ο "δίκαιος" Ιεχωβάς θα τιμωρεί τους ανθρώπους που δεν τον γνώρισαν ή τον παράκουσαν λιγάκι και δεν ζήτησαν συγχώρεση, στην αιώνια Κόλαση. Πως δένει δηλαδή η μία ωραία εικόνα με την σαδιστική άλλη. Σε λογικά μυαλά δεν δένει φυσικά, αλλά στα πρόβατα;

Στο άρθρο "Είναι ο Θεός δίκαιος;", μας αναφέρουν οι χριστιανοί απολογητές από τον πρώτο τόμο της Φιλοκαλίας το κείμενο που το προσφωνούν "θαυμάσιο", του αγίου Αντωνίου:

> *Ο Θεός είναι αγαθός και απαθής και αμετάβλητος. Αν δε κανείς αυτό το θεωρεί εύλογο και αληθές, αλλ' απορεί πώς ο Θεός χαίρεται μεν για τους αγαθούς ενώ αποστρέφεται τους κακούς και πώς οργίζεται εναντίον εκείνων που αμαρτάνουν ενώ γίνεται ίλεως σε κείνους που τον υπηρετούν και τον λατρεύουν, πρέπει να πούμε ότι ο Θεός* ***ούτε χαίρεται ούτε οργίζεται*** *γιατί η λύπη και η χαρά είναι πάθη. Ούτε με δώρα θεραπεύεται, γιατί αυτό θα σήμαινε ότι νικιέται με την ηδονή. Δεν πρέπει να κρίνουμε το Θεό με ανθρώπινα μέτρα. Εκείνος είναι αγαθός και* ***ωφελεί μόνο, ποτέ δε βλάπτει, παραμένει πάντα απαθής****. Ενώ εμείς εφόσον παραμένουμε αγαθοί, ομοιάζοντες του Θεού, ενωνόμαστε μαζί Του κι όταν γινόμαστε κακοί χωριζόμαστε από τον Θεό, σαν ανόμοιοί Του. Όταν ζούμε με αρετή ακολουθούμε τον Θεό, ενώ όταν γινόμαστε κακοί* ***τον κάνουμε εχθρό μας*** *και βέβαια δεν* ***οργίζεται χωρίς λόγο****, γιατί τα αμαρτήματα δεν*

αφήνουν τον Θεό να μας φωτίζει εσωτερικά αλλά μας ενώνουν με τους τιμωρούς δαίμονες. Αν δε με προσευχές και ελεημοσύνες κερδίζουμε την άφεση των αμαρτιών μας, δε σημαίνει ότι κολακεύουμε και μεταβάλλουμε τον Θεό αλλά ότι με τα καλά μας έργα και την επιστροφή μας σ' Αυτόν γιατρεύουμε την κακία μας και απολαμβάνουμε πάλι την αγαθότητα του Θεού. Ώστε το να λέμε ότι ο Θεός αποστρέφεται τους κακούς είναι σαν να λέμε ότι ο ήλιος κρύβει το φως του από τους τυφλούς.

Βλέπουμε να συνεχίζουν την αμπελοφιλοσοφία. Ενώ αγωνίζονται να μας πείσουν ότι ούτε χαίρεται ούτε οργίζεται, αφού είναι απαθής σαν Βούδας και μόνο ωφελεί (ποιούς;) πάντως δεν βλάπτει (καλά πλάκα μας κάνουν, τα Σόδομα ή ο Ανανίας και η Σαπφείρη, τί ακριβώς ήταν;), αλλά αντιφάσκοντας σχεδόν ταυτόχρονα, μας λένε ότι οργίζεται, αλλά για αυτό έχει καλό λόγο. Μετά μας λένε (όχι εδώ φυσικά), ότι ο Θεός είναι άρρητος και δεν μπορούμε να πούμε τίποτα για αυτόν, ενώ ήδη του έχουν φορτώσει ένα σωρό αντιφάσεις από μόνοι τους όπως αναφέρθηκε ήδη και στο "Σύμβολο της Πίστεως".

Πάρα κάτω ρωτάει και εξηγεί γιατί φορτωθήκαμε την κατάρα του Αδάμ, όχι από τους θεούσους ούτε από τον Θεό:

Γιατί εκείνοι που δεν αμάρτησαν μαζί με τον Αδάμ πέθαναν όπως κι εκείνος; Ορίστε η απάντηση του αγίου Αναστασίου του Σιναΐτου: "Γίναμε κληρονόμοι της κατάρας του Αδάμ. Δεν τιμωρηθήκαμε σαν να 'χαμε παρακούσει τη θεία εκείνη εντολή μαζί με τον Αδάμ. Αλλά επειδή ο Αδάμ έγινε θνητός, μεταβίβασε την αμαρτία στους απογόνους του. Γίναμε θνητοί, αφού γεννηθήκαμε από θνητό" (Ι. Ν. Καρμίρη, Σύνοψις Δογματικής Διδασκαλίας της Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας, σ. 38.).

Και ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς παρατηρεί: «Ο Θεός δεν είπε στον Αδάμ: "επίστρεψε εκεί απ' όπου ελήφθης", αλλά του είπε: "Γή εί και εις γήν απελεύση". Δεν είπε: "εν ή δ' αν ημέρα φάγητε απ' αυτού, να πεθάνετε!", αλλά "εν ή δ' αν ημέρα φάγητε απ' αυτού, θα πεθάνετε". Ούτε και πρόσθεσε μετά, "επίστρεψε τώρα στη γή", αλλά είπε: "Θα επιστρέψεις" (απελεύση) προειδοποιώντας τον μ' αυτόν τον τρόπο, ***επιτρέποντας δίκαια και όχι εμποδίζοντας*** *εκείνο που θα γίνει» (PG 1157-1160).*

Βλέπουμε ότι ο θάνατος δεν ήρθε κατά προσταγή του Θεού αλλά σαν συνέπεια της από μέρους του Αδάμ διακοπής των σχέσεών του με την πηγή της Ζωής, που προκάλεσε η παρακοή του. Και ο Θεός με την καλοσύνη Του τον είχε προειδοποιήσει γι' αυτό.

Φυσικά ο Θεός είναι "καλός" και δεν θα έδινε καμία διαταγή που να φαίνεται ότι ο Θεός θύμωσε ή ενοχλήθηκε. Προσέξτε τα λόγια του κειμένου που είναι όσο πιο ανώδυνα γίνονται, για να δείξουν το πόσο ο δούλος που του έδωσε ο δυνάστης την ύποπτη δυνατότητα να γευτεί Γνώση, τελικά εξαχρειώνεται παρ όλη την αδυναμία του για το οτιδήποτε. Μια αγαθή και "γλυκιά" δήλωση για το πως γεννιόμαστε καταραμένοι κατά την διεστραμμένη φαντασία των χριστιανών. Ας αγνοήσουμε ότι εδώ το αναφέρει ως πριν γίνει το συμβάν (σαν "αγαθή" προειδοποίηση δήθεν) μόνο που αυτό αναφέρθηκε εκ των υστέρων. Εκ των προτέρων ήταν η απειλή που δεν πραγματοποιήθηκε όπως ακριβώς ειπώθηκε *"ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε"*, όσο και να θέλουν να μας πουν ότι δεν ήταν εκείνη η μέρα αλλά ένα θολό μήνυμα ότι κάποτε θα πεθάνετε, αλλά εκ των υστέρων η δήλωση ήταν σαφής *"καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη. καὶ ἐξέβαλε τὸν ᾿Αδὰμ "* δηλαδή τον πέταξε έξω από τον Παράδεισο της απραξίας και της καλοπερασιάς.

Αλήθεια καταλάβατε αν κληρονομήσαμε ή όχι την κατάρα, γιατί αυτό τι είναι αν δεν είναι κατάρα;...

*καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· **πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα**, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει... **ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ**. ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς γὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθης... καὶ **ἐξέβαλε** τὸν ᾿Αδὰμ καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου.*

(Γένεσις, 3: 16-24)

Το ερώτημα που γεννιέται εδώ φυσικά πέρα από τα συγκεκριμένα λόγια και τις

ενέργειες του Ιεχωβά, είναι κληρονομήσαμε την θνητότητα αλλά όχι την κατάρα; αφού δεν κληρονομήσαμε καμιά αρχαία κατάρα τότε ο Χριστός (ο νέος Αδάμ όπως τον λένε) τι έκανε εδώ; ποια η λογική της Σταύρωσης και της υποτιθέμενης Ανάστασης; Η υποτιθέμενη σωτηρία στον Παράδεισο των πιστών χριστιανών με την ταυτόχρονη τιμωρία των μη πιστών στην Κόλαση, αντισταθμίζει την θνητότητα; Δηλαδή **η απόδραση από την αθανασία της τεμπελιάς και της ανυπαρξίας της παραδεισένιας νιρβάνα από την "ελεύθερη βούληση" του Αδάμ να "γνωρίσει", αντισταθμίζεται από την υποχρέωση (δηλαδή την εθελοντική κατάργηση της ελεύθερης βούλησης) όλων να γίνουν πλέον με δική τους απόφαση νοητικά ευνουχισμένοι, ώστε να αρνηθούν την ανθρώπινη φύση και την νόησή τους που υποτίθεται τους έδωσε ο ίδιος αυτός που ζητάει αυτές τις παραλογίες; Διότι αν τελικά με "ελεύθερη βούληση" επιλέξουν τον άλλο δρόμο θα πάνε στην αιώνια φυλακή της σαδιστικής τιμωρίας. Τι διαφορετικό ακριβώς κάνει μια ανθρώπινη δικτατορία; τι πραγματικό νόημα έχει τελικά για τους χριστιανούς η "ελεύθερη βούληση"; Που κολλάει ο "Θεός της αγάπης" στο σενάριο αυτό που δείχνει την "αγάπη" ενός δικτάτορα;**

Μετά ακριβώς μας λένε το αρρωστημένο του θέματος. Φανταστείτε να έχετε ένα τρίχρονο παιδί και να το βάλετε σε ένα κλειστό δωμάτιο με ένα τραπέζι και πάνω ένα γεμάτο πιστόλι ή ένα γλειφιτζούρι με δηλητήριο, θα είχε ο καθείς το δικαίωμα να σας κατηγορήσει για επικίνδυνο, ακόμα και αν του εξηγήσετε όσο καλύτερα μπορείτε ότι δεν πρέπει να το αγγίξει; Είμαι σίγουρος πως θα πείτε ναι, εκτός αν διανοητικά δεν πάει κάτι καλά. Να όμως πως οι χριστιανοί εξωραΐζουν την αντίστοιχη εικόνα που δίνουν στον θεό των κειμένων που προέρχονται από τους βοσκούς της ερήμου.

Λέει ο Θεόφιλος Αντιοχείας:

> *Το ίδιο το ξύλο της γνώσεως, ήταν καλό και ο καρπός του ωραίος. Δεν ήταν, όπως νομίζουν μερικοί, το ξύλο που είχε τον θάνατο μέσα του, αλλά η παρακοή. Επειδή δεν υπήρχε κάτι άλλο στον καρπό, παρά μόνο η γνώση. Και η γνώση είναι καλή, όταν τη χρησιμοποιεί κανείς κατάλληλα"*

("Το μεν ξύλον το της γνώσεως αυτό μεν καλόν και ο καρπός αυτού καλός. ου γαρ, ως οίονταί τινες, θάνατον είχεν το ξύλον, αλλ' η παρακοή. ου γαρ τι έτερον ην εν τω καρπώ η μόνον γνώσις. η δε γνώσις καλή, επάν αυτή

οικείως τις χρήσηται. τη δε ούση ηλικία όδε Αδάμ έτη νήπιος ην· διο ούπω ηδύνατο την γνώσιν κατ' αξίαν χωρείν") [προς Αυτόλυκο 2,25].

> ***Οι πατέρες μας διδάσκουν ότι η απαγόρευση της γεύσης του δέντρου της γνώσεως δεν ήταν απόλυτη αλλά πρόσκαιρη****. Ο Αδάμ* ***ήταν ένα πνευματικό νήπιο. Δεν είναι όλες οι τροφές καλές για τα νήπια****. Μερικές τροφές μπορούν ακόμα και να τα σκοτώσουν, αν και οι ενήλικες θα τις έβρισκαν θρεπτικές. Ήταν καλό και θρεπτικό. Ήταν όμως στερεή τροφή, ενώ ο Αδάμ μπορούσε να χωνέψει μόνο γάλα.*

Αρχικά υπάρχει το ερώτημα από που τεκμαίρεται ότι αυτή απαγόρευση ήταν πρόσκαιρη. Το διαχρονικό "μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι" δεν είναι συνέχειά του; Είμαι σίγουρος ότι αρκετοί χριστιανοί επικοινωνούν με τον θεό τους και τους το είπε, αλλά κάπου κάπου θα πρέπει να λένε σε πιο "θεοπρόβλητο" κείμενο αναφέρθηκε ή αν είναι μια από τις γνωστές δικές τους ερμηνείες στο τίποτα. Και φυσικά πέρα από αυτό, περίμεναν από το νήπιο οι χριστιανοί και ο αλλοπρόσαλλος θεός τους, να ξέρει τι πρέπει να φάει; Ας κάνει την δοκιμή ο κάθε λαλίστατος απολογητής και ας βάλει ένα νήπιο σε ένα δωμάτιο και ας του δώσει 10 παιχνίδια και ένα απαγορευμένο, να δούμε πιο θα διαλέξει το νήπιο. Αν έχουν τα κότσια και υποστηρίζουν τέτοιες βλακείες ως αλήθειες και μάλιστα θεοπρόβλητες, να μας δείξουν την χαζομάρα του πειράματος του λεγόμενου θεού τους Ιεχωβά, ακόμα και χωρίς συνέπειες για το νήπιο. **Πόσο μάλλον με τις συνέπειες της καταστροφής του περιβάλλοντος, του σύμπαντος** όπως θέλουν να μας φορτώσουν, οι απαράδεκτοι.

Ιστορίες του…Διαβόλου

Άλλο ένα θέμα που δεν φαίνεται εδώ αλλά είναι πασίγνωστο και έχει να κάνει με το θέμα της ελεύθερης βούλησης, είναι το θέμα του Διαβόλου που είδαμε νωρίτερα. Ο Διάβολος είναι χριστιανική εφεύρεση, στην Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται μόνο ο όφις (ο φρονιμότερος όλων -τι ειρωνεία) στην αρχή της Γένεσης και πουθενά αλλού στην Τορά (Γένεση, Έξοδο, Λευιτικό, Αριθμούς, Δευτερονόμιο). Οι δαίμονες είναι εισαγωγή στην εβραϊκή θρησκεία εκ Περσίας (δέστε και στα σχόλια στο "Η ιστορία του Διαβόλου"), και σε κάποια μεταγενέστερα της κείμενα υπάρχουν 2-3 σκόρπιες αναφορές σε κάποιον Σατανά (αντίπαλος), μόνο που είναι άσχετες με το θέμα και του Διαβόλου και του όφι.

Βοηθάει ιδιαίτερα στην μετάθεση της ευθύνης χωρίς φυσικά να την αποσύρει. Η λογική είναι ο Αδάμ ήταν μωρό δεν φέρει δα τόση μεγάλη ευθύνη εξαπατήθηκε από την γυναίκα, αλλά και αυτή εξαπατήθηκε από τον όφι δηλαδή όπως τον μεταφράζουν οι χριστιανοί τον Διάβολο, μόνο που ο Διάβολος είναι και αυτός άγγελος, δηλαδή δημιούργημα του Θεού που επίσης πήρε τον κακό δρόμο. Άσχετο, αλλά έχει ενδιαφέρον: Στην Γένεση κυριολεκτικά η μόνη τιμωρία στον όφι ήταν προφανώς να του κόψει τα πόδια και έκτοτε να σέρνεται με την κοιλιά.

Όπως είδαμε όμως ο Ιεχωβάς κατά τους χριστιανούς αν και είναι ο δημιουργός όλων δεν φταίει γιατί έκανε την δημιουργία έτσι, δεν δημιούργησε τις κακές καταστάσεις, αυτές **βγήκαν από μόνες τους**, αυτός μόνο μία κατάσταση δημιούργησε την αγάπη, για τις υπόλοιπες δεν φέρει καμιά ευθύνη. Το ερώτημα είναι φταίει ή όχι ο άνθρωπος, έχει κρίση και ελεύθερη βούληση ή όχι; Αν ναι γιατί εμπλέκεται ο Διάβολος; Μα γιατί βοηθάει στο να δικαιολογεί το κακό ως κάτι το δυνατό, πάνω από τα μέτρα του ανθρώπου, αλλά όχι εκ Θεού (γιατί τότε η θρησκεία θα ήταν δυϊστική -εκεί απέβλεπε και η ευφάνταστη τριαδικότητα, στο να μην οδηγηθεί στο δυισμό: Καλός Χριστός – Κακός Ιεχωβάς), όπως πιστεύουν, κάτι που οδηγεί στην μετάνοια, στην συγχώρεση και την εμπλοκή των παπάδων για βοήθεια. Έτσι η περίφημη κρίση του ανθρώπου υποβιβάζεται, εμφανίζονται ενοχές, όχι τόσο για κακή κρίση αλλά γιατί παρασύρθηκε ο άνθρωπος από τον εχθρό του θεού του. Δηλαδή πάντα είναι εξαρτώμενος από ισχυρές δυνάμεις και οι δυνατότητες του είναι ελάχιστες, να πιστεύει όσο πιο πολύ μπορεί για να μην ενδώσει στην φύση του, που υποτίθεται πήρε από τον ίδιο τον κριτή του.

Τελικά, πόσο άσχημα είναι στην Κόλαση;
Σε άλλο άρθρο, που αναφέρεται όπως λέει στα "Σφάλματα των σύγχρονων δωδεκαθεϊστών", γράφει η ΟΟΔΕ για το τι αγωνίζεται υποτίθεται ένας χριστιανός:

> *Ο άνθρωπος από τη φύση του, έχει τη δυνατότητα να ενωθεί και να γίνει όμοιος με το Θεό, δηλαδή από «κατ' εικόνα» Θεού, να γίνει «καθ' ομοίωσίν» Του. Αυτό επιτυγχάνεται με την ένωση με το Άγιο Πνεύμα αρχικά, και τελικά με όλη την Αγία Τριάδα. Λόγω αυτής της ένωσης με τον άχρονο και άναρχο Θεό, ο άνθρωπος* ***(είτε εν ζωή με το σώμα του, είτε ως ψυχή μετά θάνατον, εν αναμονή της αναστάσεως), μπορεί να βιώσει την αϊδιότητα του Θεού. Μπορεί να ευρεθεί στην εκτός χωροχρόνου κατάσταση του Θεού, γινόμενος έτσι όχι κατά φύσιν αλλά κατά χάριν αθάνατος και άναρχος!*** *Πρόκειται για μια κατάσταση αιώνια και άπειρη, όσο άπειρος είναι ο Θεός στον*

οποίο καλούνται να μοιάσουν. Όσοι είναι ενωμένοι με τον τρόπο αυτό με το Θεό, βιώνουν όλο το χρόνο, παρελθόν και μέλλον, ως παρόν. Μπορούν να «δουν» ακόμα και τη δημιουργία του Κόσμου, καθώς βιώνουν την ίδια την ύπαρξη του Θεού.

Βλέπετε ότι μπορεί ο καθείς να γίνει "άχρονος" κατά "χάριν" όμως όχι κατά φύσιν. Δηλαδή "θα είναι" αλλά δεν θα "είναι". Πέρα από την αμπελοφιλοσοφία όμως δεν θέλουν να μας πουν ότι αν δεν το κάνει αυτό θα πάει στα καζάνια, όχι προσέξτε την διατύπωση:

Πολύ περισσότερο, ο Θεός δεν κατασκεύασε οποιαδήποτε κόλαση. ***Κόλαση και Παράδεισος είναι ο ίδιος ο Θεός κατά την ορθόδοξη πίστη.*** *Η αγάπη Του είναι τόση, που δεν σταματά ποτέ να περιμένει το πλάσμα του, (ως το τέλος του χρόνου), ό,τι κακό κι αν έχει κάνει αυτό. Το πλάσμα είναι αυτό που κολάζεται ή ευτυχεί, ανάλογα με το σώμα της αναστάσεως που λαμβάνει. Αν δηλαδή αυτό το σώμα είναι φωτεινό, ή σκοτεινό. Το πλάσμα είναι αυτό που επιλέγει αν η αγάπη του Θεού θα είναι γι' αυτό χαρά ή θλίψη στην αιωνιότητα. Γιατί το πλάσμα είναι που ικανοποιείται ή δυσαρεστείται από την ίδια την αγάπη που δείχνει ο Θεός σε όλους.* ***Το πλάσμα λοιπόν αυτοβασανίζεται ή χαίρεται από την αποδοχή ή όχι της αγάπης του Θεού. Κι επειδή ο χρόνος κάποτε τελειώνει, η κατάσταση αυτή βιώνεται αιώνια, μια και κάθε πρόοδος εκεί, βιώνεται άχρονα.***

Σε ειδικό άρθρο για το θέμα "Η χριστιανική θέση για τον Παράδεισο και την Κόλαση", αναφέρει:

Ησαΐας 33/λγ΄ 11-16: «...Οι αμαρτωλοί εν Σιών θέλουσι τρομάξει. Τρόμος θέλει καταλάβει τους υποκριτάς, ... Τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά του κατατρώγοντος πυρός; Τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά των αιωνίων καύσεων;... Ο περιπατών εν δικαιοσύνη... ούτος θέλει κατοικήσει εν τοις υψηλοίς.

Προσέξτε ποιος θα κατοικήσει στις αιώνιες καύσεις!!! Όχι μόνο οι άδικοι, αλλά και οι δίκαιοι! *Βλέπετε ότι είναι ο ίδιος τόπος;* ***Και τον τόπο που οι αμαρτωλοί τον φοβούνται, οι δίκαιοι τον θεωρούν «υψηλή***

κατοικία», τιμητική.
[…]
Στο χέρι μας λοιπόν είναι, το αν θα βιώσουμε την ημέρα εκείνη την Χάρη τού Θεού ως "πυρ" ή ως "φως". Η επιλογή είναι δική μας.

Έχει ενδιαφέρον το πως από το κείμενο του Ησαΐα (ασχέτως το τι σχέση έχει αυτό με την χριστιανική κόλαση και πως ερμηνεύεται), όπως το παραθέτουν αποκομμένο, βγαίνει ότι θα κατοικήσουν εκεί και οι άδικοι και οι δίκαιοι. Μα ακόμα και να διαβάσει κάποιος το κείμενο εδώ, θα καταλάβει ότι οι "δίκαιοι" όχι μόνο θα πάνε σε υψηλό σπήλαιο όπως λέει αλλά σε τελείως διαφορετικό από το σημείο της μάχης, ασχέτως αν στην διαδρομή περάσουν από τον τόπο της καταστροφής και ασχέτως αν οι συγκεκριμένοι τιμωρημένοι θα είναι έθνη σε αντιδιαστολή με τους Εβραίους. Μέσα στο πλαίσιο του χρυσώματος του χαπιού, πρέπει να αιτιολογήσει (ασχέτως αν κάτι θυμίζει από την γνωστή Κόλαση) ότι είναι ο ίδιος τόπος, ίδιο πυρ.

Στο παρόμοιο άρθρο "Παράδεισος και Κόλαση στην Ορθόδοξη Παράδοση", λέει μέσες άκρες το ίδιο ανώδυνο χρυσωμένο χάπι:

Παράδεισος και κόλαση είναι η ίδια πραγματικότητα.
[…]
Συνεπώς, παράδεισος και κόλαση δεν είναι απλώς ανταμοιβή και τιμωρία (καταδίκη), αλλά ο τρόπος με τον οποίο βιώνουμε καθένας μας τη θέα του Χριστού, ανάλογα με την κατάσταση της καρδιάς μας. Ο Θεός ουσιαστικά, δεν τιμωρεί, μολονότι για παιδαγωγικούς λόγους και στη Γραφή γίνεται λόγος για τιμωρία.
[…]
Η εμπειρία του παραδείσου ή της κολάσεως είναι υπέρ λόγον και αίσθησιν. Είναι άκτιστη πραγματικότητα και όχι κτιστή.

Και φυσικά συμφωνεί και ο μπαμπάς τους ο Μεταλληνός.

Αντίστοιχα, στην σελίδα της Μονής Βατοπεδίου, γνωστής στο πανελλήνιο για την "ορθόδοξη" αφιερωμένη στον Μαμμωνά οικονομική της δραστηριότητα με εξώχωρες εταιρείες, αγοροπωλησίες εκτάσεων-φιλέτων και μετοχών, την ορθόδοξη επίσης πολιτική και δικαστική διαπλοκή της, καθώς και για τις σχέσεις της με το διεθνές jet set. Στο άρθρο με τίτλο "Οργίζεται ο Θεός;", αναρωτιέται ο

επίσκοπος Αχελώου Ευθυμίου, αλλά προφανώς έχει την απάντησή του, στο ίδιο ακριβώς κλίμα:

> *Ο Θεός ως αμετάβλητος ούτε χαίρεται ούτε λυπάται. Η λύπη και η χαρά φανερώνει μεταβολή. Ο Θεός ως αγαθός δεν βλάπτει ποτέ κανένα αλλά πάντοτε μόνον ωφελεί παραμένοντας πάντοτε απαθής. Εμείς εφόσον παραμένουμε αγαθοί, μοιάζουμε με τον Θεό και ενωνόμαστε μαζί του· όταν όμως γινόμαστε κακοί, χωριζόμαστε από τον Θεό.*
> *[...]*
> *γ) Η παιδαγωγική ενέργεια του Θεού: Ο Μ. Βασίλειος, ειδικότερα, διδάσκει ότι* ***οι έννοιες «οργή» και «θυμός» του Θεού αναφέρονται στην παιδαγωγική ενέργεια του Θεού****: «Θυμώνει ο Θεός με σκοπό να ευεργετήσει τους αμαρτωλούς. Δεν τιμωρεί για να καταστρέψει, αλλά για να οδηγήσει σε μετάνοια και επανόρθωση.* ***Η θεϊκή φωτιά καθαρίζει τη φωτιά της αμαρτίας που μας σπρώχνει σε ανόητες και βλαβερές επιθυμίες****». Λόγω δε των ιατρικών του γνώσεων, ο Μέγας αυτός πατέρας της Εκκλησίας παρομοιάζει τον «θυμό» με τη διάγνωση του γιατρού και την «οργή» με τη χειρουργική επέμβαση.*
> *[...]*
> ***Η «οργή του Θεού» επομένως είναι η έλλειψη και η απουσία του Θεού****, που θεληματικά και ελεύθερα επιλέγει ο άνθρωπος για τη ζωή του. Το ότι όμως δεν μπορούμε να ζήσουμε σε άλλη ατμόσφαιρα παρά μόνο σ' αυτή του Θεού, μήπως είναι ένα φιλάνθρωπο μέτρο του Δημιουργού για να μη μας χάσει ποτέ;* ***Μήπως τελικά είμαστε αιχμάλωτοι της αιώνιας αγάπης του Θεού;***

Πέρα από τους ανθρωπομορφισμούς που έρχονται σε αντίθεση πάλι με τα "επιστημονικά" τσιτάτα που διαβάσαμε πριν, βλέπουμε την γλυκανάλατη τοποθέτηση ότι "μην φαντάζεστε φωτιές και καζάνια, δεν είναι τόσο κακός ο Θεός μας".

Ας δούμε μια διαφορετική άποψη γιατί οι σύγχρονοι απολογητές θα μας τρελάνουν. Πάντα τις ίδιες χαζομάρες πρόβαλαν για την Κόλαση οι χριστιανοί, τα μέλη της μίας Εκκλησίας που είναι η ίδια και απαράλλαχτη όπως την έφτιαξε υποτίθεται ο Χριστός, ή θα τρελαθούμε τελείως;

Να τι λέει ο Αυγουστίνος Καντιώτης, που δεν μασάει τα λόγια του :

> *Όταν φτάσει η τελευταία εκείνη ημέρα, θα γίνει χωρισμός! Όπως ο βοσκός κάθε*

βράδυ, όταν γυρίζει στο μαντρί, —το είδα με τα μάτια μου— βάζει αλλού τα πρόβατα κι αλλού τα γίδια, έτσι θα μας χωρίσει τους ανθρώπους ο Χριστός. Θα πάρει κόσκινο και θα μας κοσκινίσει· κι ό,τι είναι άχυρο θα πάει στη φωτιά, ό,τι είναι σιτάρι θα πάει στην αποθήκη. ***Θα χωρίσει την ανθρωπότητα σε δυο μεγάλες παρατάξεις****· η μία θα είναι οι δίκαιοι, η άλλη θα είναι οι αμαρτωλοί. Και στους αμαρτωλούς, που θα πάνε στα αριστερά του,* ***θα πει λόγια φοβερά ο Χριστός· «Πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον το ετοιμασμένον τώ διαβόλω και τοίς αγγέλοις αυτού» (Ματθ. 25,41).***

[…]

Και τότε ο Χριστός θα πει λόγο, που δεν είπε ποτέ άλλοτε. Εκείνος, που ήταν όλο αγάπη και συγχώρηση, κι ακόμη και για τους σταυρωτάς του είπε «Πάτερ, άφες αυτοίς» (Λουκ. 23,34), τώρα είναι ο ίδιος που έρχεται από τον ουρανό και ενώπιον όλου του κόσμου λέει· «Πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού».

[…]

Τα πιστεύουμε αυτά; Όχι· ψέμα τα θεωρεί η άπιστη και διεφθαρμένη γενεά μας! Ευρισκόμαστε σε χρόνια απιστίας. Τα παλιά χρόνια η γιαγιά έλεγε στο εγγόνι της· Παιδάκι μου, μην πεις ψέμα, θα κολαστείς… Ο παπάς ο αγράμματος έλεγε στο ποίμνιό του: "Κοιτάξτε καλά, μην κλέβετε, μην ατιμάζετε, μη σφάζετε, θα πάτε στην κόλαση"… Τρέμανε την κόλαση· και η γή ήταν παράδεισος. Απ' την ώρα που παύσαμε να φοβούμεθα το θείο δικαστήριο, και γελάμε και καγχάζουμε, και σβήσαμε μέσα από την ψυχή μας τις μεγάλες έννοιες του παραδείσου και της κολάσεως, από τότε η γή αυτή έγινε κόλαση. δεν θες ν' ακούς για κόλαση; να η κόλαση! Και δεν φοβάσαι την κόλαση; έρχεται όμως η κόλαση. Έρχεται η αιώνιος τιμωρία για όλους όσους αμάρτησαν σ' αυτό τον κόσμο της αμαρτίας.

Βλέπετε αγαπητοί ότι έχουμε μια λίγο πιο παλιά θέση του Καντιώτη, αυτή που ίσχυε σχεδόν απαράλλαχτη για 14 αιώνες από τότε που εγκαταστάθηκε με την βία αυτή η απαράδεκτη θρησκεία, και τον σύγχρονο τρόπο εξωραϊσμού της από τους σύγχρονους απολογητές για να κρύψουν το βρώμικο της υπόβαθρο, για να καλύψουν τις λογικές αντιφάσεις, για να ομορφύνουν και να διαιωνίσουν τα αρχαία παραμύθια που θεωρούν θέσφατα γιατί ο σύγχρονος άνθρωπος βαρέθηκε τις φοβιστικές αηδίες.

Επειδή τα παρακάτω κείμενα από την Καινή Διαθήκη, ούτε η ΟΟΔΕ ούτε ο Μεταλληνός ή οι άλλοι σύγχρονοι εξωραϊστές παραθέτουν, μελετήστε τα και ξαναδιαβάστε μετά τις βλακείες της ΟΟΔΕ και υπολοίπων για να καταλάβετε την διγλωσσία των χριστιανών και την απύθμενη υποκρισία τους...

Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοί ἐστι κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ***ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται****. καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα* ***βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται****. καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοί ἐστι μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται. καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.*

(Κατά Μάρκον, 9: 42-50)

λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ ᾽Αβραὰμ καὶ ᾽Ισαὰκ καὶ ᾽Ιακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ***οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων****.*

(Κατά Ματθαίον, 8: 11-12)

ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, καὶ ***βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ***

κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. *τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.*

(Κατά Ματθαίον, 13: 40-43)

Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ᾽ αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀλλήλων ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.
[...]
τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ᾽ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ***ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον***.

(Κατά Ματθαίον, 25: 31-46)

Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει τὸ χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ ***βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον*** *καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.*

(Αποκάλυψη, 14: 9-11)

Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ᾽ αὐτῷ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ

βιβλία ἠνοίχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοίχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν. καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ***ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός****.*

(Αποκάλυψη, 20: 11-15)

τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι τὸ μέρος αὐτῶν ***ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ ἐν πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἐστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος****.*

(Αποκάλυψη, 21: 8)

μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, ***οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως****.*

(Κατά Ιωάννην, 5: 28-29)

ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· ***πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται****.*

(Κατά Ματθαίον, 3: 10)

Σας φαίνεται το *"βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων"*, και όλα τα υπόλοιπα, να έχουν σχέση με τα γλυκανάλατα και αθώα ερμηνευτικά της ΟΟΔΕ και των απολογητών; Είναι

τυχαίο που παραθέτουν κυρίως από την Παλαιά Διαθήκη, όπου βρίσκουν άσχετα χωρία για να υποστηρίξουν την βλακώδη “εκσυγχρονισμένη” θεωρία τους; Η εικόνα του πανάγαθου Ιεχωβά πως φαίνεται από αυτά τα κείμενα; Δεν δείχνουν πιο σαφή την εικόνα του απαράδεκτου επιστήμονα που κάνει ανήθικα πειράματα, όπως δείξαμε στον επίλογο του άρθρου για το “Σύμβολο της Πίστεως”;

Επίλογος

Είναι προφανής η εκσυγχρονιστική τάση εξωραϊσμού των χριστιανικών δοξασιών στις σελίδες που είδαμε. Σε άλλες συνθήκες, δηλαδή αν (απ)αρνιόντουσαν την θεωρούμενη αυθεντία και την δήθεν θεϊκή αποκάλυψη, δηλαδή αν γινόντουσαν άλλη θρησκεία, θα το βλέπαμε συμπαθητικά σαν μια προσπάθεια εξορθολογισμού της απαράδεκτης εσχατολογίας, μόνο που η Εκκλησία και οι χριστιανοί έχουν ένα μεγάλο πρόβλημα, που το κρύβουν όσο μπορούν κάτω από το χαλί. Η ύπαρξη των ίδιων των κειμένων της Βίβλου που οι ίδιοι θεωρούν θεοπρόβλητα ή ίσως και θεόσταλτα, και της ίδιας της χριστιανικής γραμματείας τόσων αιώνων, που τονίζει ακριβώς το απαράδεκτο τους δόγμα από το οποίο δεν μπορούν να κρυφτούν. Το δόγμα αυτό όσο και να το παρουσιάσεις σαν παρθένα δεν αλλάζει, πόρνη θα παραμείνει πάντα. Θα υπάρχει εκεί και θα περιμένει τους επόμενους χριστιανούς “Ταλιμπάν” να το πάρουν κατά γράμμα ή με την δική τους εξαιρετική ερμηνεία (από τις χιλιάδες που χωράνε σε σκοτεινά κείμενα χωρίς λογική) και να στήσουν ένα νέο θεοκρατικό Βυζάντιο ή μια νέα Ιερά Εξέταση, στηριγμένη στις απίθανες μυθολογικές διδαχές προϊστορικών νομαδικών φυλών για να μας φέρουν πάλι στον Μεσαίωνα.

Φιλίστωρ